

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7030/2025
18.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милован Вукашиновић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ ДОО, Огранак Електродистрибуција Сомбор, чији је пуномоћник Душанка Мићин, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 216/25 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 216/25 од 30.01.2025. године, у преиначујућем делу става првог изреке и у ставовима другом и трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 216/25 од 30.01.2025. године, у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Врбасу П 532/23 од 07.10.2024. године у одбијајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 532/23 од 07.10.2024. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде материјалне штете за период од 07.03.2020. године до 07.03.2023. године исплати 71.000,00 динара са законском затезном каматом од пресудења до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресудења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу за исплату на име накнаде материјалне штете преко досуђених 71.000,00 динара до тражених 90.000,00 динара и за исплату нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа,

односно преко досуђених 100.000,00 динара на име душевних болова због повреде части до тражених 666.000,00 динара на име душевних болова због повреде части и угледа, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 85.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде. Ставом петим изреке, одлучено је да се тужиља ослобађа обавезе плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 216/25 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље, делимично усвојена, а делимично одбијена жалба туженог, па је првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву на име накнаде нематеријалне штете (став други изреке), тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части исплати 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења, док је потврђена у преосталом побијаном непреиначеном делу (став први, одбијајући део става трећег преко досуђених 100.000,00 динара до 300.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и став четврти изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 38.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), па је нашао да је ревизија тужиље неоснована (у односу на преиначујући део).

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је након развода брака 2015. године заједно са децом живела у кући у ..., на адреси Ул. ... бр. .. (коју је наследила по основу решења о наслеђивању Основног суда у Новом Саду, Судска јединица у Врбасу О 8329/2011 од 02.02.2012. године), а са туженим је закључила уговор о продаји електричне енергије за јавно снабдевање од 17.06.2014. године и уредно је плаћала рачуне за електричну енергију. Почетком 2017. године радници туженог су вршили контролу дела Ул. ..., између осталог и кућу тужиље, приликом чега су утврдили да се у истој неовлашћено користи електрична енергија, о чему су сачинили записник (као и обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије од 19.663,79 динара, те да је рок за уплату наведеног износа 24.01.2017. године), након

чега је тужила, као корисник, 10.01.2017. године искључена са електроенергетске мреже. Наведеног дана температура ваздуха била је -17,8 степени. Приликом вршења контроле, тужила је указивала радницима туженог да у кући нема ниједног апарата за грејање на струју и да нема разлога да краде струју, а показала им је и плаћене рачуне. После извршене контроле, тужила се са децом преселила у кућу бившег супруга (у којој је он живео са мајком), где је живела наредних 6 година и за коришћење куће бившој свекрви плаћала месечно 2.500,00 динара.

Тужила је искључење електричне енергије схватила као неправду, била је повређена и увређена, а чула је и да су у месту у коме живе причали о њој и о крађи струје, те да је неспособна жена и мајка, да јој деца у 21. веку живе без струје. Први пут се психијатру обратила 2023. године када је приметила да неће моћи да преброди сама та дешавања и да то све више утиче на њено здравствено стање. Утврђено је да је у периоду од 11.01.2017. године до 07.03.2023. године, на име закупнине – кирије платила укупно 170.000,00 динара, с тим да је у периоду од 28.07.2017. године до 16.03.2023. године остварила право на једнократну новчану помоћ, као корисник социјалне заштите од стране ЦСР у Врбасу, а на име станарине од 35.000,00 динара. У периоду од 07.03.2020. године до 07.03.2023. године на име закупнине платила је 90.000,00 динара, а у истом периоду остварила је право на једнократну новчану помоћ ради плаћања кирије од 19.000,00 динара. Тужени је Основном суду у Врбасу против тужиле поднео тужбу са предлогом за издавање платног налога (којом ће обавезати тужену да на име дуга исплати тужиоцу 19.663,79 динара са припадајућом каматом) и пресудом П 1077/2020 од 28.12.2022. године (правноснажна 30.01.2023. године) одбијен је тужбени захтев. Тужила је поднела захтев туженом за прикључење куће на дистрибутивни систем електричне енергије, што је учињено 07.03.2023. године, а са туженим је 30.03.2023. године закључила уговор о потпуном снабдевању електричном енергијом.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио, а делимично одбио тужбени захтев, применом одредби чланова 54. тачка 5 Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом и 198. тачка 5 Закона о енергетици и одредби чланова 154, 155, 158, 172. став 1, 185. ставови 1. и 3. 189, 190. и 200. Закона о облигационим односима (ЗОО), закључивши да је услед незаконитог искључења електричне енергије тужила без икаквог свог доприноса претрпела штету услед немогућности становања у властитој кући, без електричне енергије у зимском периоду, са двоје малолетне деце, да је имала издатке за плаћање закупнине у утуженом периоду, као и да је поступање туженог оставило последице на тужилу у виду претрпљених душевних болова због повреде части, при том оценивши да тужилци није био повређен углед. Закључио је и да је основан приговор застарелости за период до 07.03.2020. године.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у усвајаућем делу, за накнаду на име материјалне штете, као и у одбијајућем делу, али је преиначио првостепену пресуду у погледу накнаде нематеријалне штете за претрпљене

душевне болове због повреде части, закључивши да из чињеничног утврђења не произилази да је тужени поступао противзаконито или неправилно нити са намером да тужили нанесе штету, оценивши да је тужени поступао у оквиру своје делатности, вршећи контроле предвиђене Законом о енергетици и Уредбом о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, због чега је одбио тужбени захтев. Додатна аргументација другостепеног суда је да, чињеница да тужени није успео у поступку који је покренуо против тужиле, не значи да је у конкретном случају постојало противправно понашање туженог које би било основ за накнаду штете тужили за претрпљене болове у смислу одредбе члана 200. ЗОО, па чињеница да је у истом парничном поступку правноснажно одбијен тужбени захтев, а претходно је утврђено да тужила није неовлашћено користила електричну енергију, за тужилу представља вид сатисфакције.

По оцени Врховног суда правилно је другостепени суд применио материјално право при одлучивању о тужбеном захтеву којим се потражује накнада нематеријалне штете на име душевних болова због повреде части, а ревизијским наводима се неосновано указује на супротно.

Одредбом члана 198. тачка 5 Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ... 40/2021), прописано је да је неовлашћена потрошња електричне енергије потрошња електричне енергије преко мерног уређаја на коме су оштећене или недостају пломбе оператора система или са истеклим роком важења жига на пломби овлашћеног тела за оверавање мерила, као и у случају када се утврди неправилност мерења електричне енергије. Одредбом члана 200. став 1. истог закона прописано је да у случају неовлашћене потрошње, оператор преносног, односно дистрибутивног система, извршиће обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије и доставити купцу обрачун, на начин и по поступку утврђеном методологијом за обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије, коју доноси Агенција, чланом 201. став 1. тачка 1 истог закона, прописано је да ће оператор преносног, односно дистрибутивног система обуставити крајњим купцима испоруку електричне енергије и то када користи електричну енергију супротно условима који су утврђени у одобрењу за прикључење, осим у случају када је предвиђено искључење.

Одредбом члана 54. тачка 5 Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“, бр. 63/2013, 91/2018) предвиђено је да се под неовлашћеним коришћењем електричне енергије подразумева коришћење електричне енергије преко мерног уређаја на коме су оштећене пломбе оператора система, односно овлашћеног тела за оверавање мерила, под условом да се у контроли мерног уређаја утврди неправилност регистравања утрошене електричне енергије.

Одредбом члана 172. Закона о облигационим односима, прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган преузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

На основу одредбе члана 200. истог закона за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица, као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду независно од накнаде материјалне штете, као и у њеном одсуству (став 1), а да приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде суд ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом (став 2).

Сагласно наведеном, да би постојао основ за накнаду штете из цитиране законске одредбе потребно је да службено лице, односно државни орган штету проузрокује незаконитим или неправилним радом. Под незаконитим радом службеног лица или органа сматра се поступање супротно закону, другом пропису или општем акту, као и пропуштање да се закон или други пропис или општи акт примени. Под неправилним радом подразумева се чињење или нечињење противно уобичајеном или прописаном начину обављања делатности које штети праву или интересима неког лица. У конкретном случају, тужилца тужбеним захтевом тражи да се тужени (у смислу члана 172. ЗОО) обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износе ближе наведене у изреци побијане пресуде. Из чињеничног утврђења произилази да су почетком 2017. године радници туженог вршили контролу дела Ул. ..., између осталог и кућу тужилце, приликом чега су утврдили да се у истој неовлашћено користи електрична енергија, о чему су сачинили записник (као и обрачун неовлашћено утрошене електричне енергије од 19.663,79 динара, те да је рок за уплату наведеног износа 24.01.2017. године), након чега је тужилца, као корисник, 10.01.2017. године искључена са електроенергетске мреже. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда правилан је закључак другостепеног суда да из утврђених чињеница не произилази да је тужени поступао противзаконито или неправилно, већ је поступао у оквиру своје делатности, вршећи контроле предвиђене важећим Законом о енергетици и Уредбом о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом. Стога је правилно другостепени суд применио материјално право када је закључио да нема незаконитог рада органа туженог у смислу члана 172. ЗОО.

Неосновани су наводи ревизије да тужилци припада право на накнаду нематеријалне штете, јер је утврђена одговорност туженог за насталу штету. У конкретном случају не постоји узрочна веза између штетне радње и последице (штете). Наиме, радници туженог су приликом вршења контроле тужилци искључили електричну енергију, коју је тужилца схватила као неправду, била је повређена и увређена, а чула је и да су у месту у коме живе причали о њој и о крађи струје, те да је неспособна жена и мајка, да јој деца у 21. веку живе без струје. У радњама туженог не постоје услови за грађанско-правну одговорност (одговорност

за штету) јер нема незаконитог и неправилног рада, те самим тим нема адекватне узрочности. Чињеница да тужени није успео у поступку који је покренуо против тужиље (тужени је Основном суду у Врбасу против тужиље поднео тужбу са предлогом за издавање платног налога, којим ће се тужена обавезати да на име дуга тужиоцу исплати 19.663,79 динара са припадајућом каматом, а правноснажном пресудом П 1077/2020 од 28.12.2022. године одбијен је тужбени захтев) не значи да је у конкретном случају постојало противправно понашање туженог које би било основ за накнаду штете тужилји за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, како то правилно закључује другостепени суд. Код чињенице да нема незаконитог и неправилног рада туженог у смислу члана 172. ЗОО, то нема одговорности туженог за накнаду нематеријалне штете члана у смислу одредбе члана 200. ЗОО. Стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиље на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена (којом је побијана другостепена пресуда у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 03.06.2023. године, ради накнаде штете. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 219.000,00. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић